

shledati nezákonnost v tom, že nař. rozhodnutí průkaz takový jako zákonu vyhovující neuznalo.

Stížnosti jest ovšem dáti za pravdu, uvádí-li, že tomu, kdo fakticky jako učedník nebo pomocník byl v obchodě zaměstnán, nevěda, že jest provozován neoprávněně, vznikne nezaviněná újma. To však jest pouhý důsledek dispozice zákona. Správnost výkladu opírajícího se o znění a ducha zákona nemůže býti zvrácena tím, že jeho praktické provádění způsobí snad v některých případech újmy byť i nezaviněné.

Poněvadž jediná námitka stížnosti založená jest na právním názoru, který nss nemohl uznati za srovnávající se se zákonem, musil stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 2886.

Farmaceutické výrobky: Je nezákonné, zakáže-li úřad prozatímně prodej ohlášeného farmac. přípravku pouze z důvodu, že zdravotně-technický prozkum nemohl býti ve stanovené lhůtě 3 měsíců proveden.

(Nález ze dne 19. listopadu 1923 č. 19.732/22).

Prejudikatura: Boh. 1165 adm.

Věc: Ph. Mg. Jindřich U. v Praze proti ministerstvu veřejného zdravotnictví a tělesně výchovy o prodej lékárnického přípravku.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: St-1 ohlásil dne 14. června 1922 u osp-é na Smíchově zamýšlený všeobecný prodej lékárnického přípravku »Tabl. ergotini comp. Mr. K.«. Žal. úřad nař. rozhodnutím zakázal prozatím všeobecný prodej tohoto přípravku, poněvadž jeho zdravotně-technický prozkum nemohl býti dosud proveden.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvážil nss toto:

Nař. rozhodnutí se opírá zřejmě o nařízení min. vnitra z 17. prosince 1894 č. 237 ř. z., a to o ustanovení čl. 6, jemuž se dostalo nového znění nařízením z 16. dubna 1901 č. 40 ř. z. Tímto předpisem jest upraven výkon zdravotní policie, pokud jde o výrobu a prodej lékárnických specialit. V odst. 2 tohoto článku jest uložena držiteli neb odpovědnému správci lékárny povinnost ohlásiti výrobu každé nové farmaceutické speciality, jakož i převzetí cizozemských farmaceutických specialit do prodeje politickému úřadu I. instance; v odst. 4 jest pak stanoveno, že ohlášený lékárnický výrobek smí býti prodáván, když uplynuly tři měsíce od ohlášky neb od jejího doplnění úřadem žádaného, leč že by před uplynutím 3 měsíců byla výroba, resp. prodej zapovězen.

Nss vyslovil již v nálezu Boh. 1165 názor, že tímto ustanovením měla býti straně poskytnuta ochrana, aby nebyla udržována v nejistotě o osudu své ohlášky déle, než je dle povahy věci nezbytně třeba a aby nebyla tak její podnikatelská činnost ochromována. Z toho plyne, že odporuje intenci nařízení, když úřad tuto tříměsíční lhůtu vymezenou pro zkoumání ohlášené výroby a všeobecného prodeje lékárnických specialit prodlouží. Prozatímní zákaz výroby a prodeje z toho důvodu,

že zdravotnětechnický prozkum nemohl býti ve lhůtě 3měsíční proveden, není ničím jiným, než prodloužením lhůty vyměřené úřadu k prozkoumání lékárnické speciality.

Žal. úřadem udaný důvod zákazu není tedy čerpán z citovaných nařízení, nýbrž naopak odporuje čl. 6 nař. č. 40 ř. z. z r. 1901.

Bylo tedy nař. rozhodnutí zrušiti dle § 7 zák. o ss.

Č. 2887.

O b e c n í ú ř e d n í c i: Přiznala-li obec svému úředníku příplatek k příbytečnému bez časového omezení a beze všech podmínek, nemůže mu přídavek ten později jednostranným svým aktem odníti.

(Nález ze dne 19. listopadu 1923 č. 1610).

V ě c: Dr. Emil H. ve W. proti zemskému správnímu výboru v Praze stran příplatku k příbytečnému.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Městské zastupitelstvo ve V. usneslo se ve schůzi z 13. února 1920 ke společné žádosti městských úředníků na nové úpravě jejich služebních poměrů ve smyslu zákona z 23. července 1919 č. 443 Sb. Provádějíc toto své usnesení vydalo st-li Dru Emilu H., řediteli městských jatek, dekret z 1. března 1920, v němž jej se zpětnou platností od 1. září 1919 zařadilo, vztažně stanovilo jeho služební požitky takto:

K a t e g o r i e: odborná služba veterinářská. 1. Základní služné VIII. hodn. tř. 1. stup. Kč 5808.—, 2. 75%ní trienálky od 16. května 1899, jakožto dne nastoupení služby Kč 4356.—, 3. 30%ní příbytečné ze základního platu, včetně trienálek v obnosu Kč 3050.—, jež však následkem poskytování služebního bytu není splatno; 4. drahotní přídavek podle schematu zák. o požitcích státních úředníků ze 7. října 1919 (ženatý, 1 dítě) Kč 2628./, 5. příplatek k příbytečnému Kč 2000, celkem tedy Kč 14.792.—.

Připojen pak dodatek, že požitky ty platí do 1. června 1920, kdy napadne nejbližší příští trienálka a nastane dle toho příslušející změna služebních požitků.

Provádějíc zákon z 15. dubna 1920 č. 312 Sb., jímž přiznány obecním úředníkům zásadně stejné drahotní přídavky jako úředníkům státním, vydalo městské zastupitelstvo st-li nový dekret z 20. listopadu 1920, v němž vypočetlo jeho požitky takto: 1. základní služné Kč 5808.—, 2. 75%ní trienálky Kč 4356.—, 3. 30%ní příbytečné Kč 3185 32 h (jež se nevyplácí), 4. drahotní přídavky Kč 3600.—, 5. nákupní přídavky Kč 8400.—, celkem ročně Kč 22.164.— a dodalo, že se tím dekret z 1. března 1920 obsahově mění, pokud se týče doplňuje.

Rozkladu, jímž se st-l domáhal, aby mu i nadále byl ponechán příplatek k příbytečnému, přiznaný mu dekretem z 1. března 1920, městské zastupitelstvo usnesením z 15. dubna 1921, sděleným výměrem z 29. dubna 1921, nevyhovělo, a toto usnesení postupem instancí potvrzeno nař. rozhodnutím zsv-u z toho důvodu, že nešlo o pevné, neodvolatelné